

November 1. – mindenszentek napja

A mindenszentek napja egy ősi magyar ünnep, ami az elhunyt szeretteinkről szól. A néphit szerint ilyenkor hazalátogatnak a halottak, szokás volt ételt, vizet tenni az asztalra számukra. Az emberek gyertyákat gyújtanak a temetőben a sírokon, hogy visszataláljanak éjjel a holtak a nyugvóhelyükre.

Az elhunytakról való megemlékezés a modern korban is hozzákötődik ehhez a naphoz. Az emberek megtisztítják a sírokat, feldíszítik azokat virágokkal, és az este eljövetelével gyertyákat, mécseseket gyújtanak. A csendben, a kis lángokba nézve felidézik az elhunyt szeretteiket, a megmaradt emlékeiket róluk.

Én a dédnagymamáimat veszítettem el, ilyenkor mindig rájuk gondolok elsősorban. Amikor kicsi voltam, sokat játszottak velem, emlékszem rájuk. Nagyon boldogok voltak, amikor mi megérkeztünk a családba, először a bátyám, aztán én.

A mindenszentekben az is jó, hogy ilyenkor találkozunk távolabbi rokonokkal, ismerősökkel is, meglátogatjuk egymást, beszélgetünk.

Szeretem, amikor régi történeteket mesélnek a szüleim, vagy akár a saját gyermekkorukról.

Ha valaki meghal, már csak az emlékeinkben fog tovább élni, ezért fontos, hogy megőrizzük ezeket.

A mindenszentek szomorú, de kedves ünnep számomra. Azokra emlékeztet, akik már nem lehetnek velünk, de emlékeinkben velünk élnek tovább. Fontos, hogy emlékezzünk rájuk, hiszen életünk részei voltak egykor. Irántuk érzett szeretetünket, tiszteletünket, köszönetünket fejezi ki a megemlékezés.

Kósi Boglárka 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola